

Adopce 1

Jeffersonville, Indiana, USA
15. smět, 1960

1 Nuže, je to vždycky tak, jak jsem to již kdysi řekl: „Byl jsem šťasten, když mi bylo řečeno: ‚Pojďme do domu Hospodinova.‘“ Věřím, že David jednou vyřkl tuto větu: „Pojďme do domu Hospodinova.“ Neznám žádné lepší místo, kde bych byl, než v Hospodinově domě, vy také?

Nuže, dnes večer jsme... Máme mezi námi několik přátel, kteří jeli celou cestu — z Georgie. Pravděpodobně budou dnes večer po večeři odjíždět. A pak budeme... Někteří přijeli z té cesty z jihu; doufám, že se tu zdržíte přes noc. A pokoje, které máme, jsou pro vás otevřeny.

Ve středu pak budeme pokračovat ve studiu a pak, bude-li vůle Páně, znovu příští neděli.

2 Chatauqua začíná šestého. A tak všichni, kteří máte naplánovanou dovolenou... Očekáváme v Chatauqua veliký a nádherný čas. Vždycky jsme tam prožili nádherné chvíle. Ne kvůli velikému zástupu, někdy... Potrvá to asi do... Domnívám se, že se tam lehce vejde deset tisíc lidí. Ale obvykle... Myslím si, že minulý rok jsme jich měli kolem sedmi tisíc nebo tak nějak. To místo bylo zcela zaplněno, ale je tam dostatek místa k stání. Mnoho sedadel se dá vynést ven, po celé délce. A tak jsme plni očekávání.

3 Jsem tak rád, že zde mohu vidět tak hodně bratrů kazatelů. Nemohu si vzpomenout, jak se tady ten jmenuje, je to misionář — bratr Humes. A sestra Humesová, to je ta, která tu sedí s těmi maličkými? Jsme rádi, že jsou tady — misionáři. A také ti další, bratr Pat, bratr Dalton, bratr Beeler, ach, ó, prostě tolik. Také jsem před chvílí viděl bratra Collinse. Ach, ó, není to snadné je všechny vyjmenovat, ale jsme velice šťastní, že můžeme být v tento večer opět v domě Hospodinově. A ten velice vzácný bratr Neville, který zde za mnou sedí, aby se se mnou modlil, zatímco se chystáme k vyučování Slova... Charlie, jsem rád, že tě dnes večer vidím a také sestru Nellie a ty malinké. Je to... Biblické vyučování je obvykle velice... Ano, bratře Welchu, právě jsem tě uviděl... vidím tě sedět tam vzadu.

4 Biblické vyučování bývá někdy trochu zrádné, tak trochu, víte, někdy je třeba, jak tomu říkáme, procházet se po tenkém ledě. Ale pocítujeme, že možná v tom bodě a v tomto čase by mohlo být dobré, abychom předložili církvi — to, o čem si myslím, že poslouží k úplnému porozumění toho, co je umístění na pozici; to, čím jsme byli učiněni v Kristu Ježíši. A někdy... Myslím si, že kázání je nádherná věc — ale někdy si myslím, bratře Beelere, že vyučování je ještě daleko větší, je to poněkud... obvykle k církvi. Nuže, kázání obvykle zachytí hříšníky, přivede je k odsouzení skrze Slovo, ale nauka umístí člověka na jeho pozici, kam patří. A my nikdy nemůžeme mít správnou víru, pokud nejsme umístěni na pozici a nevíme, kým jsme.

5 Nuže, kdyby Spojené státy mě z této krásné země poslaly do Ruska jako velvyslance tohoto národa, kdyby mě oficiálně poslali do Ruska, pak celá moc Spojených států stojí za mnou. Moje slovo bude mít stejnou váhu jako slovo Spojených států, pokud budu uznán velvyslancem.

A jestliže nás Bůh posílá jako své velvyslance, všechna moc v nebi, všechno, čím Bůh je, všechno, čím jsou andělé a Jeho moc, stojí za našimi slovy, pokud jsme jen správně... a ustanoveni a vysláni, jako poslové k těmto lidem. Bůh musí poctit své Slovo, protože On to nechal slavnostně napsat: „Cokoliv svázete na zemi, bude už svázáno v nebi a cokoliv rozvázete na zemi, bude už rozvázáno v nebi. A dám ti klíče Nebeského království.“ Ó, taková zaslíbení byla dána církvi!

6 A onehdy, když... Domnívám se, že mnozí z vás zde byli dnes ráno a slyšeli to, co jsem se snažil svým pokorným a jednoduchým způsobem vysvětlit — totiž to vidění, které jsem viděl o nebi.

Já bych vůbec nepochyboval o ničem, co bylo komukoliv řečeno Bohem, já bych tomu věřil, dokonce i kdybych to neviděl v Písmu. I přesto bych chtěl nadále věřit slovu těchto bratří. Možná bych se snažil zůstat v souladu s Biblií, ale přesto bych chtěl věřit, že snad bratr něco nesprávně pochopil nebo se mu něco trochu popletlo. Ale přesto bych věřil, že on je mým bratrem.

7 Ale, jestliže je něco, co hoří v mém srdci a doufám, že mě to nikdy neopustí, ani v těch nadcházejících letech a že nikdy nezapomenu na to, co se mi přihodilo minulou neděli ráno. To se mnou udělalo něco, co bylo v mém životě převratem. Nebojím se. Byl jsem zbaven strachu před smrtí. Smrt už déle není provázena žádným strachem. A stejně tak se to stane s tebou, pokud tomu porozumíš. Nuže, možná kdyby... Můžeš mít prožití, že se něco dozvíš, ale stejně neexistuje žádný způsob, jak to objasnit. Nenacházíš správná slova, protože taková se v anglickém slovníku nenacházejí. Stejně tak v žádném jiném slovníku, protože to všechno je ve věčnosti. Tam není včerejšek, ani zítřek, tam vše probíhá v přítomném čase, tam neexistuje něco jako: „Cítím se velice dobře“ a za hodinu: „Necítím se už moc dobře,“ a za další hodinu: „Cítím se znovu dobře.“ To je přítomný čas po celou dobu, vidíte. To nemá konce, to je hluboký pokoj a něco...

8 A tam nemůže být žádný hřích, tam nemůže být žádná závist, tam nemůže vejít žádná nemoc — těch nebeských břehů nemůže dosáhnout žádná z těchto věcí. A jestliže mi bylo dáno to privilegium, abych o tom řekl... což snad nedělám — pokud tomu tak není, prosím, aby mi to Bůh odpustil. Ale jestliže

mi bylo dáno toto privilegium, totiž, že Bůh dovolil, abych byl vychvácen a něco uviděl, pak bych chtěl, aby se to vztahovalo k prvnímu nebi. Tak tedy, věřím, že jeden muž v Bibli, který se, tuším, jmenoval Pavel, byl vytržen do třetího nebe. A jestliže to v prvním nebi bylo tak slavné, jak to pak mohlo vypadat v tom třetím? Není se čemu divit, že o tom neřekl ani slovo po dobu čtrnácti let! On nebyl schopen dokonce říct, zda to bylo v těle nebo mimo tělo. A já se nemohu přirovnat k úřadu toho velikého apoštola, ani se snažit udělat ze sebe něco, jako byl on, ale spolu s ním mohu říct, že nevím, zda to bylo v těle nebo mimo tělo. Jediná věc je, že to bylo skutečné a že to vypadalo, jako bych se díval na vás.

9 A vždycky jsem se pozastavoval nad tím, jak někoho budu mítet a uvidím možná vznášející se obláček — ducha a řeknu: „Zde přichází bratr Charlie a sestra Nellie. A tohle je sestra Spencerová, která sem přichází.“ Ohledně toho jsem byl vždycky bezradný. Jestliže moje oči budou shnilé v hrobě, zetlené, jestliže moje uši už nebudou existovat a všechna moje krev je vypuštěna, protože mě nabalzamovali nebo se dostala do moře, do země, a všechny moje duševní schopnosti, moje mozkové buňky zanikly, čím jiným pak bych mohl být, než pouze vznášejícím se duchem? To mi dělalo starosti.

Jak bych chtěl říci: „Vítej, bratře Pate, jsem velice rád, že tě vidím! Vítej, bratře Neville, tak jsem tě toužil spatřit.“ Ale uvažoval jsem: „Dobrá, nebudu-li mít nic, pomoci čeho bych viděl, nebudu-li mít ústa, pomoci kterých bych mluvil, protože shnily a obrátily se v prach, jak potom budu schopen říct: ‚Vítej, bratře Pate, vítej, bratře Neville,‘ a tak dále, ‚Vítej, Charlie?‘“

10 Ale teď vím, že jsem se mýlil, protože to je napsáno v Písmech, o kterých mohu říct, že nejsou protikladná: „Víme přece, že kdyby byl náš pozemský dům tohoto přebývání zbořen, máme již jiný, který na nás čeká,“ jiný dům, který má oči, uši, ústa, duševní schopnosti. „Bude-li tento pozemský dům zbořen...!“ On má tělo, které může cítit, může mluvit.

A teď mi to přichází na mysl, zrovna teď, že Mojžíš byl mrtev v nějakém neoznačeném hrobě po dobu osmi set let a Eliáš odešel do nebe pět set let předtím, ale na hoře Proměnění se ukázali, jak hovoří s Ježíšem.

11 A poté, když Samuel byl mrtev po dobu tří nebo pěti let, ta čarodějnice z Endor ho vyvolala... Ona padla na svou tvář a řekla: „Ty jsi mne podvedl, protože ty jsi Saul.“ Ona řekla: „Jelikož vidím bohy!“ Ona byla pohanka, vidíte. „Vidím vystupující bohy.“

Saul ho ještě nemohl vidět, on řekl: „Jak on vypadá? Popiš mi ho.“

Ona řekla: „Je štíhlý a má na svých ramenech plášť.“

On řekl: „To je Samuel, prorok, přiveď ho sem přede mne.“ Chtěl bych, abyste si všimli, že Samuel neztratil nic ze své osobnosti. On zůstával nadále prorokem; řekl Saulovi přesně to, co ho potká příští den.

A tak vidíte, smrt nás tak úplně nezlikviduje — ač pláčeme a naříkáme a bědujeme nad hrobem. Ona pouze změní naše místo přebývání. Ona nás přenáší na místo, kde... Čím je tedy lidský věk? Kdybych žil ještě o hodinu déle, pak bych určitě přežil spoustu šestnáctiletých osob, stejně tak i spoustu pětiletých osob. Věk neznamená nic. My jsme zde byli postaveni pouze za jistým účelem, abychom něco vykonali.

12 Dobrá, nuže, mnohé z těch maminek s krásným obličejem, které zde sedí, některým je šedesát nebo sedmdesát let, ony by řekly: „Dobrá, co jsem já udělala, bratře Branham?“ Ty jsi vychovala své děti. Ty jsi udělala to, co bylo od tebe očekáváno.

Možná nějaký starý tatínek, který tu sedí, řekne: „Já jsem pouze bránoval pole, dělal jsem to, nikdy jsem nekázal; ale ty jsi dělal právě toto, k čemu jsi byl Bohem povolán. Tam je tvoje místo.“

13 Včera jsem hovořil s jedním starým doktorem, je to jeden z kamarádů mého přítele, lékaře. Je mu něco přes osmdesát let. Jeho švagrová je zde dnes večer ve sboru a ona se o něj tak trochu starala. Šel jsem ho navštívit. Jakmile jsem se s ním pustil do hovoru, jeho obličej se rozjasnil a začal mi vyprávět o lovecké výpravě, které se účastnil před mnoha lety v Coloradu, v té samé krajině, do které chodím lovit i já. On byl duchaplný a rozjařený a já jsem řekl: „Doktore, jak dlouho jsi vykonával povolání lékaře?“

On řekl: „Když jsi byl ještě kojencem.“ Já jsem pokračoval dále... On řekl: „Mnohokrát jsem jel k nemocnému na bryčce. Častokrát jsem si připevnil svoji jezdeckou brašnu ke svému koni nebo jsem prostě bral moji malou kabelu do ruky a šel jsem pěšky.“

Já jsem řekl: „Ano, tam někde daleko dole, po proudu říčky, ve dvě hodiny ráno, se svou svítilnou, ses snažil najít dům, kde nějaké malé dítě mělo bolesti břicha, nebo maminka ležela v porodních bolestech.“

On řekl: „To je pravda.“

14 A já jsem řekl: „Víš co, doktore, věřím, že za tou rozdělující linií, která odděluje smrtelnost od nesmrtelnosti, má Bůh místo pro staré dobré lékaře, kteří takto sloužili.“

Veliké slzy kanuly z očí tohoto muže, když začal plakat; pozvedl svoji chvějící se ruku a řekl: „Bratře, doufám, že je to tak.“ Na celém okrsku zemském Bůh soudí lidskou duši podle toho, čím ona je.

Pak jsem ho upozornil na jisté uspokojující místo Písma. Častokrát, když se po nocích vlácel těmi temnými, bahnitými poli a snažil se někomu pomoci, možná za to neobdržel ani haléř odměny, ale pro něj to bylo v pořádku. Řekl jsem: „Ježíš řekl v Písmu: ‚Blaze milosrdným, neboť jim se dostane milosrdenství.‘“ A to je pravdivé.

15 A dnes večer, v těchto třech lekcích, chceme vzdělat církev, pokud dovolí Bůh — jak a na co máme očekávat, a kdo jsme. Chceme začít v 1. kapitole knihy apoštola Pavla, totiž v epištole k Efezským. A chceme vzít první tři kapitoly v našem textu k našim třem studiím a každý večer se budeme snažit vzít jednu kapitolu, pokud to stihneme. Dnes večer, ve středu a příští neděli ráno. K Efezským 1. kapitola. Nuže, budeme studovat společně a chtěl bych osobně zdůraznit, že tato kniha k Efezským je přesným protějškem starozákonní knihy Jozue. Efezským, epištola k Efezským.

16 Nuže, zapamatujte si, kdybychom náhodou narazili na něco, co je trochu rozporné s vaší naukou, odpusťte nám to a buďte vůči nám na chvíli shovívaví. Předtím, než to otevřeme, poprosme Ho, aby nám pomohl, zatímco skloníme naše hlavy.

Pane, my přistupujeme ke Tvému svatému a posvátnému Písmu, které je mnohem bezpečnější než celá nebesa a země. Protože čteme v tomto Slovu, které se jmenuje Bible: „Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepomnou.“ Tedy, na základě této slavnostní hodiny, kdy přistupuji dnes večer k této kazatelně, před těmi, kteří jsou vykoupeni Tvou vzácnou krví, těmito vzácnými, milými smrtelníky, kteří tu dnes večer sedí, dychtivě sahající po každé malé naději, která se naskytne, aby se uchopili toho života, který přichází. Nechtě by to bylo dnes večer natolik dostačující, aby každý zde přítomný věřící, poznal svoji pozici a každý kdo ještě nepřišel do tohoto velikého obecenství, aby činil násilí na Království, Pane, a zaklepal na dveře, dokud je vrátý otevřívá. Uděl toho, Pane.

17 My zde čteme, že Bible nespočívá ve vlastním výkladu. Nedej, Bože, abych já, jako Tvůj služebník nebo kterýkoliv jiný služebník, se pokoušel vložit svůj vlastní výklad do Slova. Prostě Ho čtème a věřme Mu tak, jak bylo napsáno. A obzvláště my pastýři stád, my pastoři, kteří budeme jednou shromážděni tam nahoře v té nádherné zemi s těmi malými stády. A budeme postaveni v přítomnosti Pána Ježíše a budeme svědky, jak povstává to pokolení Pavla, Petra, Lukáše a Marka, Matouše, a všech ostatních a budeme je vidět, jak oni jsou souzeni spolu se svými skupinami. Bože, dej, abych mohl položit deset milionů trofejí u Tvých nohou, zatímco se pokorně připlížím a položím své ruce na Tvé vzácné nohy a řeknu: „Pane, zde je máš, oni jsou Tvoji.“

18 Ó, Bože, naplň nás čerstvě tvým Duchem a Tvou láskou a dobrotou. A dej, abychom tak, jak to vyjádřil básník v písni před mnoha lety: „Drahý umírající Beránku, Tvá vzácná krev nikdy neztratí svou moc, dokud celá vykoupená církev Boží nebude spasena tak, aby již více nehřešila. A odkdy jsem vírou spatřil ten pramen plynoucí z Tvých ran, vykupující láska se stala mým námětem a bude jím, dokud nezemřu. A pak šlechetnější a sladší píseň“ — jak on pokračuje v řeči — „zaspívám o Tvé spasitelné moci; když tento ubohý, šišlavý a koktající jazyk bude ležet tiše v hrobě.“ Pro Tvé děti hrob neznámá žádnou smrt. Je to pouze místo našeho odpočinutí, místo ukrytí, kde porušitelnost se oblékne v neporušitelnost.

A dej, abychom to dnes večer mohli uvidět, Pane, tak jasně, jak nám to bylo dáno ve Slově. Dej nám porozumění a umísti nás, Pane, na našem stanovišti, abychom mohli věrně sloužit, dokud nepřijdeš. Prosíme o to v Ježíšově jménu a pro Jeho zásluhy. Amen.

19 Nyní, kniha Efezským, jak jsem již řekl, podle mého názoru je to jedna z největších knih Nového zákona. Ona nás vede kupředu. Zatímco kalvinismus nás posadil na jednu větev a arminianismus na druhou, kniha k Efezským to dává dohromady a pozičně umísťuje církev.

Nuže, přirovnal jsem to ke knize Jozue. Jestliže si všimnete, Izrael byl vyveden z Egypta a existují tři etapy jejich poutě. Jedna etapa, to byl odchod z Egypta. Následující etapa, to byla poušť. A ta další etapa, to byl Kanaán.

20 Nuže, Kanaán neznázorňuje věk Milénia. On znázorňuje věk vítězů, časové období vítězů, protože v Kanaáně zabíjeli a pálili a zabírali města. Ale v Miléniu už nebude žádná smrt!

Ale to působí ještě něco, to vede k ospravedlnění vírou poté, když jsme uvěřili v Mojžíše a opustili Egypt. K posvěcení, skrze následování ohnivého sloupu a smíření skrze obětního beránka na poušti. A pak vejít do země, která byla zaslíbena.

21 Nuže, čím je ta zaslíbená země pro Novozákonního věřícího? Tím zaslíbením je Duch Svatý. „I stane

se potom (Joel 2:28), že vyleji z Ducha svého na všeliké tělo a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše. Nýbrž i na služebníky a služebnice v těch dnech vyleji z Ducha svého. A ukáží zázraky nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a sloupy dýmové." A Petr, když vzal tento text a kázal o Letnicích, řekl: „Dělejte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění..." — to znamená prominout, odpustit, odstranit všechna minulá přestoupení.

22 Všimli jste si Jozueho předtím, než oni přešli Jordán, Jozue řekl: „Projděte středem tábora a očistěte vaše oděvy a posvěťte se každý jeden z vás, ať žádný muž nepřistupuje ke své ženě, protože za tři dny spatříte Boží slávu." Vidíte? To je proces přípravy ke zdědění zaslíbení. Nuže, to zaslíbení pro Izrael bylo... Bůh dal Abrahamovi zaslíbení, Palestinskou zemi a ona měla být jejich dědictvím na věky. Oni v té zemi měli zůstat napořád.

Nuže, oni procházeli těmi třemi etapami, než přišli do této zaslíbené země. Nuže, sledujte, je to dokonale znázorněno v Novém zákoně.

Nuže, jak jsem již řekl, to nesouhlasí s některými z vašich názorů. Někteří z vás, z vzácných nazarejských lidí, církev Boží a tak dále, nenechte se tím ranit, ale jen sledujte pozorně a pozorujte tyto předobrazy. Pozorujte a dívejte se, jestli každé jedno místo nezapadá přesně a dokonale.

23 Existovaly tři etapy tamté pouti stejně tak, jak existují tři etapy této pouti. Protože my jsme ospravedlnění vírou, když jsme uvěřili v Pána Ježíše Krista, když jsme vyšli a opustili Egyptskou zemi. A pak jsme se posvětili skrze oběť Jeho krve, pak jsme byli obmyti z našich hříchů a stali jsme se poutníky a příchozími, kteří tvrdí, že hledají zemi, přicházející město, neboli zaslíbení.

Stejně tak to udělal Izrael na poušti, oni tam byli příchozími, oni neměli místa odpočinku, putovali noc za nocí a následovali ohnivý sloup, ale nakonec došli do zaslíbené země, kde se usadili.

24 To je tam, kam spěje věřící. Nejdříve přichází k tomu, že uznává, že je hříšník; pak je oddělen vodou, omyt vodou skrze krev,... nebo raději omytí vodou Slova, věří v Pána Ježíše Krista. Pak ospravedlněn vírou, stává se toho účastníkem a má pokoj s Bohem skrze Krista, je pokřtěn ve jméno Ježíše Krista a byl připuštěn na tuto cestu. Pochopili jste to? Na tuto cestu! Pak se stává příchozím a poutníkem. Je na cestě — kam? Do zaslíbení, které dal Bůh.

25 Izrael ještě neobdržel zaslíbení, ale oni byli na své cestě. Ale bez vyvolávání... Prosím, pochopte to. To je právě to místo, kde vy, nazarejci a poutníci svatosti, klopýtáte. Protože Izrael, když oni přišli k místu Kádes Barnea, když ti špehové prošli *tu zem* a řekli: „Tato země je veliká." Ale někteří z těch, kteří se vrátili, řekli: „Nemůžeme ji zabrat, protože tam jsou ohrazena města a tak dále." Ale Jozue a Kálef se postavili a řekli: „My jsme víc než schopni zabrat tuto zemi!" Protože na základě jejich již podepsaného přísežného prohlášení věřili ve dva skutky milosti, totiž v ospravedlnění a posvěcení, a nemohli se pohnout ani o kousek dál. A poslyšte, celé toto pokolení zahynulo na poušti. Ale tito dva došli do zaslíbené země a přinesli odtamtud důkazy, že to byla dobrá země a že oni byli více než schopni ji zabrat, protože to bylo Boží zaslíbení. A tak místo toho, aby tito lidé spěchali kupředu a přijali Ducha Svatého, mluvili v jazycích, přijali Boží moc, křest Duchem Svatým, znamení, zázraky, divy; oni padli, protože zakopli o své tradiční nauky. A co se s nimi stalo? Oni v této zemi zahynuli! Je to tak.

26 Ale ti věřící, ta Kálefova a Jozueho skupina, oni pokračovali dál do zaslíbení, postupovali do této země, až tuto zemi zabrali a usadili se v ní jako ve svém vlastnictví. A tak se nikdy nezastavujeme u ospravedlnění a posvěcení. Jdeme ke křtu Duchem Svatým. Nezastavme se u toho, že jsme uvěřili v Pána Ježíše a že jsme byli pokřtěni. Nezůstaňme stát, protože On nás očistil ze života hříchu. Ale teď se probíjejme dál, do pozice, k zaslíbení křtu Duchem Svatým. Protože Petr o Letnicích řekl: „To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh."

27 A tak epištola k Efezským nás zde pozičně staví, stejně tak jako tehdy Jozueho. Všimněte si, poté, když Jozue přešel na druhou stranu do této země a zabral tuto zemi, potom ji rozdělil: „Efraima zde a Manesese tu a toho sem a Gáda tam a Benjamína zde." On rozdělil tuto zemi.

A všimněte si! Ó, jak to hoří v našich srdcích! Každá jedna z těch hebrejských maminek, která rodila své děti, ona vyřkla ve svých porodních bolestech právě to místo, kde oni budou umístěni na svých pozicích v zaslíbené zemi. Ó, to je veliké studium! Kéž bychom mohli jenom do toho důkladněji vejít, ale to by nám zabralo hodiny a hodiny... Jednou, až budeme mít hotovou naši modlitebnu, rád bych se sem vrátil a věnoval se celý měsíc nebo dva, abychom mohli zůstat u toho tématu. Sledujte jak ony, každá jedna z těch maminek, když ona vyřkla „Efraim," ve svých porodních bolestech, umístila ho tam, kde jeho nohy budou spočívat na naftě. Přesně, každý jeden z nich se ocitnul tam, kde...!

A Jozue, aniž by o tom věděl, ale pod inspirací, vedený Duchem Svatým, poté, co se nacházeli v zaslíbené zemi, udělil každému člověku jeho zaslíbení přesně tak, jak Duch Svatý zaslíbil tenkrát při jejich narození.

28 A hle, jak Bůh některé ustanovuje ve své církvi? Rovněž skrze porodní bolesti... Ó, ony jsou někdy

strašné. Když církev vzdychá pod pronásledováním vnějšího světa a věří v Pána Ježíše, že zaslíbení Ducha Svatého je tak skutečné pro nás, jako bylo o Letnicích, oni sténají a vzlykají v porodních bolestech! Ale když se narodí, oni jsou narozeni a umístěni na pozice do Božího království a pak Duch Svatý ustanovuje v církvích některé apoštoly a jiné proroky a jiné učitelé, některé pastýře, některé evangelisty. Pak On tam umísťuje ty, kteří mluví v jazycích a mají výklad jazyků a poznání a moudrost a dary uzdravení a zázraky všeho druhu.

29 Kde církev je... Nuže, dělám to cílevědomě, církev se vždycky snaží nebo pokouší zaujmout místo toho druhého. Ale nedělejte to! Vy nemůžete pěstovat kukuřici na Efraimově pozemku, jestli jste Manassesem. Musíte zaujmout své vlastní místo v Kristu, musíte přijmout vlastní pozici. Ó, to je hluboké a bohaté, když se tam dostaneme, jak Bůh umísťuje jednoho v církvi, aby mluvil v jazycích, jiného... Nuže, byli jsme častokrát vyučováni: „Všichni musíme mluvit v jazycích.“ To není správné. „My všichni to musíme dělat.“ Ne, nikoliv. Nikdy všichni nedělali jednu věc, ale každý jeden byl...

30 Každý... Ta země byla dána a rozdělena pod inspirací. A každý jeden... Mohl bych vzít místa písem a ukázat vám přesně, že on je umístil na těch místech, o kterých se opravdu předvíдалo, že budou na svých pozicích; a jak ty dvě a půl pokolení měly zůstat za řekou, jak jejich maminky vyřkly při jejich narození — a co o každém tom místě předpokládaly, že bude.

A poté, když se jednou ocitnete uvnitř, to ještě vůbec neznamena, že jste zproštěni války. Stále musíte bojovat o každou píd' země, na které stojíte. A tak podívejte, Kanaán neznázorňoval veliké nebe, protože tam jsou války a problémy a zabíjení, boje, a tak dále. Ale on znázorňuje to, že tam musíme chodit dokonale.

31 A právě to je, kde církev dnes upadá: v tom chození. Víte, že dokonce vaše vlastní chování může znemožnit něčí uzdravení? Vaše nesprávné chování vás věřících ohledně nevyznaných hříchů, může způsobit, že církev hořce zklame. A v soudném dni budete shledáni vinnými, každým kouskem z toho. Vy řeknete: „Nuže, okamžik, bratře Branham.“ Ano, to je pravda. Jen se nad tím pozastavte.

Jozue poté, když přešel do této země, Bůh mu dal zaslíbení, že... Jen posudte: bojovat a přejít tímto polním tažením, bez ztráty jediného muže, aniž by utřil jediný škrábanec, nemusel mít žádnou ošetřovatelku, nebyla poskytnuta žádná první pomoc a nebyl použit žádný rychloobvaz. Bůh řekl: „Tato země je vaše, jděte a bojujte.“ Zvažte, celé toto polní vítězné tažení, tam nebyl široko daleko žádný Červený kříž, protože tam nebyl nikdo zraněn.

32 A oni zabíjeli ty Amorejské a Hetejské, ale mezi nimi nebyl vůbec nikdo zraněn, dokud se hřích nedostal do jejich tábora. A když Achan sáhl po babylonském plášti a po zlatém prutu a ukryl tyto věci ve svém táboře, příští den přišli o šestnáct mužů. Jozue řekl: „Zadržte! Zadržte! Počkejte na chvíli, něco tady nehraje. Něco není v pořádku. Musíme svolat sedmidenní půst. Bůh nám dal zaslíbení: ‚Nikdo neměl být z našeho středu zraněn.‘ Naši nepřátelé měli padnout u našich nohou. Něco tu není v pořádku. Stalo se někde něco špatného, protože zde leží šestnáct mrtvých mužů. Jsou to Izraelští bratři a oni jsou mrtví.“

33 Proč zahynuli? Tito nevinní muži! Protože jeden muž překročil linii. Vidíte důvod, proč musíme tyto věci vyučovat? Církev se seřazuje do souladu s Božím Slovem, seřazuje se do souladu se samotným Bohem a seřazuje se do souladu jednoho s druhým. Ona chodí dokonale bezúhonně, strážlivě před všemi lidmi, v Boží bázni. A protože jeden muž ukradl plášť a udělal něco, co udělat neměl, přišlo o život šestnáct mužů! Myslím si, že jich bylo šestnáct, možná o něco více. Ale domnívám se, že to bylo šestnáct mrtvých mužů.

Jozue zvolal, řekl: „Něco tu nehraje! Bůh nám dal zaslíbení a něco není v pořádku.“

A když my před nás přinášíme naše nemocné a oni nejsou uzdraveni, je třeba svolat závazný půst, svolat shromáždění, někde není něco v pořádku. Bůh přece dal zaslíbení a Bůh musí své zaslíbení dodržet, a On to jistě udělá.

34 A tak on vyhlásil půst. A našli házením losu viníka a Achan se k tomu přiznal. A oni zabili Achana a všechny ostatní z jeho rodiny a spálili je na popel a nechali to tam, aby na to nezapomněli. A Jozue vyrazil dál do bojů a všechno zabral, aniž by utřil jediný škrábanec nebo ránu. Zde to máte.

35 A jednoho dne potřeboval trochu více času. Slunce již zapadalo a muži by v noci nemohli dost dobře bojovat. Jozue, ten veliký bojovník pomazaný Bohem, postavený na svou pozici v té zemi, podobně jak Efezští v té Novozákonní církvi, když se zmocňoval této země, zabíral ji. Potřeboval k tomu trochu více času, a tak řekl: „Slunce, zastav se!“ A ono zůstalo stát asi na dvanáct hodin, dokud nezabral tuto zem. Vidíte?

36 Nuže, kniha Efezským nás umístila na pozici v Kristu, na to, čím oni byli ve Svaté zemi. My nejsme umístěni ve Svaté zemi, ale v Duchu Svatém. Nuže, přečtěme si ze Slova a uvidíme, jak dokonalá je církev.

Pavel, podle Boží vůle, apoštol Ježíše Krista...

Ó, mně se to náramně líbí! Bůh jej učinil apoštolem. Žádní starší na něj nevkládali ruce, žádní biskupové ho nikdy nikam neposílali, ale Bůh ho povolal a učinil jej apoštolem.

Pavel, podle Boží vůle, apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, [těm posvěceným], a věrným v Kristu Ježíši.

Sledujte, jak on je oslovuje. To není pro nevěřící, to je pro církve, k těm pos... je to směřováno k těm posvěceným, pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.

37 Nuže, jestli se chcete dozvědět, jak se můžeme dostat do Krista Ježíše, můžete si otevřít 1. Korintským 12, kde je řečeno: „Neboť jedním Duchem jsme všichni vekřtění do Kristova Těla.“ Jak? A čím jsme vekřtění? Duchem Svatým. Nikoliv vodním křtem, vy lidé z Kristovy církve, ale jedním Duchem — velikým písmenem — D-U-CH-E-M, jedním Duchem. Ne podáním ruky nebo nějakým dopisem, ne pokropením, ale jedním Duchem jsme vekřtění do jednoho Těla, do našeho vlastnictví, do země, kterou nám dal Bůh, abychom v ní přebývali, je to Duch Svatý. Stejně tak, jak On dal Kanaán Židům, nám dal Ducha Svatého. Jedním Duchem jsme byli vekřtění do jednoho Těla. Chápete to?

38 Nuže, on promlouvá k těm duchovním Kanaánským, k Izraeli, k duchovnímu Izraeli, který zabral tuto zem. Ó, neradujete se, že jste opustili ten Egyptský česnek? Neradujete se z toho, že jste opustili poušť? A zapamatujte si, oni měli jíst mannu, andělský pokrm z nebe, dokud nepřešli na druhou stranu do této země. A když vkročili do této země, manna přestala padat. Tehdy již byli zcela zralí, a tak jedli zrno z této země. Nuže, teď i vy už nejste nemluvnaty, vy už více netoužíte po tom nefalšovaném mléku Evangelia a nemusí se s vámi zacházet jako s nemluvnaty, aby vás plácali po zádech, přesvědčovali vás, abyste chodili do sboru; teď jste těmi zralými křesťany, jste připraveni jíst silný masitý pokrm. Jste připraveni vejít do něčeho, o čem on řekl, jste připraveni porozumět něčemu hlubokému a bohatému. Ó, nyní bychom k tomu chtěli bezprostředně přistoupit. Ach, ó, to bylo skryto od založení světa. On řekl: „Nuže, to, k čemu jste přišli, já vás tímto oslovuji.“ Ne k těm, kteří právě vyšli z Egypta, ne k těm, kteří se stále nacházejí na cestě, ale k těm, kteří jsou v zaslíbené zemi, kteří přijali zaslíbení.

39 Kolik z vás už přijalo zaslíbení Ducha Svatého? Ó, copak se neradujete, že se teď nacházíte v této zemi a jíte zralé zrno, jíte tyto hutné Boží věci a máte jasné porozumění? Tupost vašeho rozumu byla zcela odstraněna. Víte přesně, čím On je. Víte přesně, kdo je On. Víte přesně, kam jdete. Víte přesně všechno o těchto věcech. Víte, komu jste uvěřili a jste přesvědčeni, že On je schopen zachovat to, co jste Mu svěřili až do onoho dne. A to jsou ti, ke kterým Pavel teď promlouvá. Poslyšte. Nyní to sledujte...

... věrným v Kristu Ježíši:

40 Nuže, dovolte mi teď, abych požádal — aby to shromáždění opakovalo. Jak se dostaneme do Krista? Připojením se k církvi? Ne. Zapsáním našeho jména do knihy? Ne. Křtem, ponořením? Ne. Jak se tedy dostaneme do Krista? Jedním Duchem Svatým jsme všichni vekřtění do jednoho zaslíbení, do Těla a stáváme se spoluúčastníky všeho toho, co je vlastnictvím této země. Amen! Ó, mně se to líbí. Kdybych nechrapěl, mohl bych zakřičet. Aj, když přijdu do této země, ona mi patří. Jsem teď doma, jsem v Kanaánu. Podvoluji se všemu, k čemu si mě Bůh přeje použít. Chodím po svaté zemi jako královské dítě, jsem úplně oblečený a hotový. Vyšel jsem z Egypta, prošel jsem zaslíbenou zemí, obstál jsem ve zkouškách, přešel jsem Jordán, do toho pozeňnaného zaslíbení. Ó, jak jsem k tomu přišel? Jedním Duchem. Stejným způsobem, jak to obdržel Pavel. Působilo to na mě stejně tak, jak to působilo na něm. A stejně tak to působí na vás. Jedním Duchem jsme všichni vekřtění. Ne pokropením, nějakým malým pokropením; cítím se náramně dobře, ale ponořením! Všechno je učiněno... jsme unášeni v Duchu Svatém. To je zaslíbení.

41 Naše epištola Efezským, náš Jozue, kterým je Duch Svatý... Jozue znamená „Ježíš, Spasitel.“ Jozue — znamená Ducha Svatého, který to znázorňuje v té duchovní oblasti tak, jak to bylo tehdy v té přirozené oblasti, že On je naším velikým Bojovníkem. On je naším velikým Vůdcem. Tak, jako byl Bůh s Jozuem, tak je Bůh (v Duchu Svatém) a pohybuje námi z místa na místo. A když se hřích dostane do tábora, Duch Svatý vyžaduje zastavit se: „Co se stalo zlého v církvi? Něco nehraje.“ Ó, copak nevidíte, že nyní máme příliš mnoho synů Cisových? Že máme příliš mnoho Saulů přicházejících ze semináře pro duchovní a teologických škol; oni přicházejí a vyučují převráceným věcem, jak říká Bible, že se stane; jsou to ti, kteří nemají víru, kteří se od vás oddělují, nemají s vámi žádné obecenství, a tak dále, kteří mají formu pobožnosti a zřikávají se její moci; od takových se odvracej. Oni vlastně nevědí, odkud přišli, oni to nejsou schopni vysvětlit.

42 Říkám to na základě toho, co jsem vzal od bratra Bootha Clibborna, mého přítele: jestliže existuje něco, co je nelegitimní... co není stvořeno Božím způsobem, nějaká věc na tomto světě — je to mezek. Mezek je tou nejnižší věcí ze všech. On je... On vlastně neví, kým je. On se už nemůže dál rozmnožovat. Mezek se nemůže dál rozmnožovat s jiným mezkem, aby zrodil dalšího mezka. S ním je prostě konec. On neví, odkud je jeho táta, on neví, odkud je jeho máma, je to prostě takový malý kříženec osla a klisny.

Bůh to nikdy tak neudělal. Nepřipisujte Bohu nikdy takovou věc. Bůh nikdy takovou věc nestvořil. Bůh řekl: „Ať se všechno rozmnožuje podle svého druhu.“ Ano, pánové. Ale mezek, on je... Jeho táta byl osel, jeho matka byla klisna a on vlastně neví, kam patří. On, on je koněm, který se snaží být mezkem nebo mezkem... on je koněm, který se snaží být oslem, nebo oslem, který se snaží být koněm. On neví, kam patří. A on je nejtvrdohlavějším zvířetem na tomto světě. A nemůžete mu nikdy v ničem důvěřovat.

43 A stejně tak to vypadá s mnoha lidmi v církvi. Oni nevědí, kdo je jejich tatínkem, oni nevědí, kdo je jejich matka. Oni vědí pouze tolik: že jsou buď presbyteriáni, metodisti, baptisti nebo letničnicki nebo ještě něco jiného. Oni nevědí, odkud pocházejí. Starý osel, můžete na něj křičet, kolik jen chcete a on tam bude vzdorovitě stát, zdvihne své veliké uši a bude na vás koukat. Můžete mu kázat celou noc a on nebude vědět ani o drobet více, když bude odcházet. Je to přesně tak. Nechci být hrubý, ale chci vám říci pravdu.

44 Je na nich pouze jedna dobrá věc, jsou vytrvalí při práci. Ó, oni mohou pracovat a pracovat, a pracovat, a pracovat. Oni mi prostě připomínají skupinu těch arminiánů, kteří neustále pracují na tom, aby si proklestili cestu do nebe. Je to tak, mezek. Ó, Dobročinná organizace žen, večírky s družičkami polévkou, aby mohli zaplatit kazatele. A pak: „Musíme se zúčastnit tanečního večírku s nějakými společenskými záležitostmi.“ To je prostě práce, práce, práce, práce, práce, práce, práce. A oni... Proč jsou takoví usilovní?

Zeptejte se jich: „Přijali jste Ducha Svatého od té doby, když jste uvěřili?“

Nastaví své uši, ale oni vlastně nevědí, kam patří. „Co tím chceš říci? Co s tím máme udělat? Co míníš tím Duchem Svatým? Nikdy jsem o tom nic neslyšel. Ó, ty musíš být asi nějaký fanatik.“ Vidíte, oni nevědí, kdo je jejich táta, stejně tak neví, kdo je jejich máma. A musíte je švihnout, přičemkoliv, co tu děláte a švihnout tam a švihat zde a švihat tam. Je to prostě starý mezek.

45 Ale já vám říkám, tohle nemusíte dělat se skutečně čistokrevným koněm. Stačí nad ním jednou prásknout bičem, a bratře, už to fičí. On přesně ví, co dělá. Ó, jak nádherná věc, když se člověk může projet na nějakém plnokrevníku! Jak je to příjemné! Můžete mu říci: „Jdi vpřed, hochu.“ Ó, říkám vám, raději se přidrže, jinak vaše sedlo zůstane ve vzduchu.

46 Stejně tak je to se skutečně čistokrevnými křesťany. Haleluja! „Přijměte Ducha Svatého. Čiňte pokání každý jeden z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ A už spěchají. Jdou do vody tak rychle, jak jen mohou, a už jdou dál. Neodpočinou si, ani přes den ani v noci, dokud nepřijmou Ducha Svatého. Proč? Víte, křesťan ví, kdo je jeho táta. Vidíte? K narození je potřeba dvou. Je to tak — tatínka a maminku. Mezek neví, kdo je jeho táta, kdo je jeho máma. Ale my víme, kdo je Tátou a Mámou. Protože my jsme byli narozeni ze psaného Božího Slova, potvrzeného Duchem. Petr o Letnicích řekl: „Budete-li dělat pokání a dáte se pokřtít každý jeden z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, obdržíte dar Ducha Svatého.“

47 A bratře, opravdu znovuzrozený křesťan (ó, aj), on je statečný... Jakmile se dopídí ke Slovu, on přijme Ducha Svatého. Potom se ho na něco zeptejte! On ví, na čem stojí. „Věříš Božskému uzdravení?“

„Amen!“

„Věříš v druhý příchod?“

„Amen!“

Zeptejte se na to mezka. Mezkovo náboženství: „Hm, já nevím. Doktor Jones mi jednou řekl...“ Ó, zde to máte... jdou za Saulem. Vidíte? „Ó, oni to neví.“ Dobrá, já ti říkám, naše církve v tom nemá jasno.

Ó, bratře, ale znovuzrozený muž nebo žena má naprostou jistotu ohledně příchodu Pána Ježíše, oni jsou si právě tak jistí, že obdrželi Ducha Svatého, jakože Duch Svatý byl dán.

48 Nuže, Ježíš řekl... Žena u studny řekla: „My uctíváme na této hoře a Židé uctívají v Jeruzalémě.“

On řekl: „Ženo, poslyš má slova! Přichází hodina a již je zde, kdy Otec hledá ty, kteří Ho uctívají v duchu a pravdě.“

Tvé Slovo je pravda. A každý člověk, který čte Bibli a věří každému Slovu, které stojí v Bibli a následuje její pokyny a přijal toho samého Ducha Svatého, kterého přijali oni, stejným způsobem, kterým to bylo přijato, provázejí to ty stejné výsledky, ta stejná moc; a když to přijali, oni vědí, kdo je jejich táta a máma. On ví, že byl obmyt v krvi Ježíše Krista, zrozen z Ducha a naplněn Božím pomazáním. On ví, na čem stojí. Jistě! On je v Kanaánu. On ví, odkud pochází. A stejně tak to vypadá s opravdovým křesťanem. Zeptej se ho: „Přijal jsi Ducha Svatého potom, když jsi uvěřil?“

„Amen, bratře!“

49 Jednou jsem se postavil vedle jedné jisté svaté stařenky, bylo jí devadesát dva let. Když jsem hovořil s jejím osmdesátiletým pastorem. Řekl jsem: „Babičko?“ Její tvář se rozjasnila.

A ona řekla: „Ano, můj synu.“

Řekl jsem: „Jak je to dlouho, co jsi přijala Ducha Svatého?“

Ona řekla: „Sláva Bohu! Obdržela jsem To asi před šedesáti lety.“

Kdyby byla mezkem, řekla by: „Moment, byla jsem na confirmaci [Poznámka 4: Slavnostní přijetí za dospělého člena církve (slovník S. Č.)] a tam mě pokropili, když jsem byla...“ Dobrá, jistě, zavedli mě do kostela, kde jsem obdržela svoji pověřovací listinu. Ó, slitování! Oni vlastně ani nevědí, kam patří.

Ale ona věděla, odkud pochází její právo prvorozenství. Ona tam byla, když se to stalo. Ona se narodila z vody a z Ducha. Ona to věděla. A ta voda... „obmytím vodou — skrze Slovo.“ K tomu je zapotřebí Slovo.

50 Nyní sledujte, koho to oslovuje: „Ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ Pavel, zapamatujte si teď... Zabírám hodně času, ale nebudu procházet touto kapitolou. Ale budu pospíchat... Líbí se vám to? Ó, ona nám prostě říká, kde jsme, ale nejsme schopni to udělat během jednoho večera. Potřebujeme na to měsíc nebo dva, abychom každý večer tím procházeli slovo za slovem a mohli se vracet a ukázat to v historii, předložit to slovo za slovem a ukázat vám, že to je pravdivé.

Nuže, dovolte mi rychle přečíst znovu tento verš:

Pavel, podle Boží vůle,... [ne lidské vůle] apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu a... [spojka] věrným v Kristu Ježíši.

51 To znamená, že oni byli vyvolaní, oddělení a nyní byli pokřtěni Duchem Svatým a nachází se v Kristu Ježíši. V této epistoletě oslovuji vás, milovaní. Ó, právě teď musím uvažovat o Pavlovi, jak tam byl s nimi, ó, jak potěšující! Tomu malému starému apoštolovi sfali hlavu. Stál jsem na místě, kde mu sfali hlavu. Ale on má hlavu na svém místě v tom novém těle, kterou mu už nikdo nikdy nemůže setnout. On tam s nimi stojí právě v této chvíli, ten samý apoštol, který psal tato slova. On řekl: „Vám, kteří jste v Kristu Ježíši! Jedním Duchem jste byli všichni vekřtěni do jednoho Těla.“

Nyní sledujte:

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým...

[ó, slyšíš to dobře, Charlie?]

... požehnal nás veškerým duchovním požehnáním...

52 Ne nějakým požehnáním pro apoštolu a nějakým pro *toho*, ale On nás požehnal veškerým duchovním požehnáním. Ten samý Duch Svatý, který spadl o Letnicích, je tím samým Duchem Svatým zde, dnešního večera. Ten samý Duch Svatý, který způsobil, že Marie křičela a mluvila v jazycích a prožívala nádherné chvíle, jákala a dělala všechny ty věci, to je ten samý Duch Svatý zde, dnes večer. Ten samý Duch Svatý, který dopustil, že se Pavel na té staré lodi, když to vypadalo, jakoby se měla každou chvíli potopit... čtrnáct dnů a čtrnáct nocí, aniž by se ukázal měsíc a hvězdy. A on se rozhlédl a na každé vlně seděl ďábel; tančil tam a cenil zuby a říkal: „Nebude to dlouho trvat a já toho starého chlapa utopím. Teď jsem ho dostal.“

53 A zatímco Pavel sestoupil dolů, aby se ztišil v modlitbě, postavil se tam anděl a řekl: „Neboj se Pavle. Ta stará loď se rozbije na jistém ostrově. Buď dobré myslí, jdi a sněz večeri. Vše je v pořádku.“

On tam přišel v řetězech na svých starých útlých rukou, vláčel je na svých nohou a řekl: „Budte dobré myslí, muži, protože Bůh, anděl Boží, jehož jsem služebníkem, se postavil vedle mne a řekl: ‚Pavle, neboj se.‘“ Ten sám Duch Svatý je zde dnes večer, ten samý Duch Boží, který nám přináší duchovní útěchu stejnými duchovními požehnáními.

... který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech... v Kristu [Poznámka 5: Angl. V nebeských místech].

54 Ó, zastavme se zde ještě na minutku. „V nebeských místech.“ Nuže, to neznámá na jakémkoliv místě venku, ale v nebeských místech. My jsme shromážděni v „Nebesích“ — to znamená pozici věřícího. To znamená, když bylo za mne modleno, když bylo za tebe modleno nebo když se církev promodlila a jsme připraveni přijmout poselství, shromáždili jsme se spolu, jakožto svatí, vyvolaní, pokřtěni Duchem Svatým, naplnění Božími požehnáními, povolání, vyvolení, posazení společně v nebeských místech, jsme nebešťany v našich duších. Naši duchové nás povznesli do nebeské atmosféry. Ó, bratře! Zde to je,

nebeská atmosféra! Ó, co se pak dnes večer může stát? Co se dnes večer může stát, kdybychom seděli zde v nebeské atmosféře a Duch Svatý působil na každém jednom srdci, které bylo obnoveno a stalo se novým stvořením v Kristu Ježíši? Všechny hříchy se nacházejí pod krví, v dokonalé bohoslužbě, s našima rukama povznesenýma k Bohu a s našimi srdci postavenými v nebeských místech v Kristu Ježíši, uctívajícími v nebeských místech...

Seděl jsi už někdy na takovém místě? Ó, já jsem tam už seděl a plakal jsem radostí a říkal: „Bože, nedovol mi toto místo opustit.“ To jsou prostě nebeská místa v Kristu Ježíši.

55 Požehnal nás čím? Božským uzdravením, předzvěděním, zjevením, viděními, mocí, jazyky, výklady jazyků, moudrostí, poznáním, všemi nebeskými požehnáními, nevymluvnou radostí plnou slávy; a každé srdce naplněné Duchem, krácející společně, posazení spolu v nebeských místech. Žádná zlá myšlenka mezi námi nemá místo, není již vykouřena žádná cigareta, žádné krátké šaty, nic z *toho* ani *tamtoho* nebo ještě něčeho *jiného*, žádná špatná myšlenka, nikdo nemá ve svém srdci nic proti tomu druhému, všichni mluví v lásce a v harmonii, všichni jsou jednomyslně na jednom místě, „potom náhle z nebe přichází zvuk jako prudkého valícího se větru.“ Zde to máte: „On nás požehnal veškerými duchovními požehnáními.“

56 Pak Duch Svatý může padnout na někoho a říct: „Tak praví Pán, jdi na určité místo a udělej určitou věc.“ Sledujte, jestli se to nestane přesně tak. Vidíte? „Tak praví Pán. Udělej určitou věc na určitém místě.“ A sledujte, jestli se to přesně tak nestane.

Požehnal nás vespolek všemi nebeskými požehnáními v nebeských místech. Sledujte!

Poněvadž nás v něm vyvolil...

Kdo vyvolil koho, my Jeho, nebo On vyvolil nás? On vyvolil nás. Kdy? V ten večer, kdy jsme Ho přijali? Vyvolil...

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří byli svatí... a bezúhonní v [denominacích?] v lásce...

57 Kdy nás Bůh vyvolil? Kdy tě Bůh vyvolil, ty, jenž máš Ducha Svatého? Kdy tě On vyvolil? Před založením světa. On tě vyvolil a poslal Ježíše, aby se On stal smířením za tvé hříchy, aby tě povolal k usmíření se samým Sebou k lásce. Ó, přál bych si, abychom se tomu mohli několik minut věnovat.

58 Dovolte mi, předtím než budu pokračovat dál, abych se vrátil kousek zpět, 1. Mojžíšova 1:26. (Chtěl bych to zdůraznit ve středu.) Když Bůh stvořil člověka... Předtím, než On stvořil člověka, nazval sám sebe „El,“ E-l, El; E-l-h, „Elah“; „Elohim.“ To slovo v Hebrejštině znamená „existující sám skrze sebe,“ zcela skrze sebe. Nic neexistovalo před Ním, On byl veškerým bytím, které kdykoliv existovalo. Existující sám skrze sebe, jeden. El, Elah, Elohim, to znamená „na vše postačující, všemocný, všemohoucí, samostatný.“ Óh!

59 Ale v I. Mojžíšově, ve druhé kapitole, když stvořil člověka, On řekl: „Já jsem Y-a-h-u, J-u-v-u-h; Yahua, Jehovah.“ Co to znamená? „Já jsem existující sám skrze sebe, který stvořil ze sebe to, co bude dočasně Jeho synem nebo Jeho malým amatérem.“ Ó, sláva! Proč? On dal člověku... Jahve znamená, že On stvořil člověka, aby byl amatérským Bohem. Protože On je Bohem Otcem a On učinil člověka amatérským Bohem. A tak On už více není existujícím sám skrze Sebe, On existuje spolu se svojí rodinou. Amen. Elah, Elah, Elohim. Nuže, teď On je Jahve, Jehovah znamená: „Ten, kdo existuje se svojí rodinou.“ Nuže, Bůh udělal člověka, aby vládl nad celou touto zemi, aby ji měl v panství. A tato země byla lidským panstvím. Souhlasí to s Písmem? A jestli to je tedy jeho panství, on byl bohem nad touto zemi. On mohl vyřknout slovo a stalo se. On mohl promluvit, a tak se stalo. Ó, zde je On: Bůh, Jahve, Ten, který existoval jako samostatný, ale teď On existuje spolu se svou rodinou a Jeho maličci spolu s Ním. Zde to máte.

60 Nuže, přečtěte si to. My se k tomu dostaneme teprve ve středu večer, když budeme mít víc času. Nyní nám... zůstalo nám už jenom asi patnáct minut a tak budeme... Uvažoval jsem, že bych se rád dostal do jistého místa zde, ale asi se mi to nepovede tam, kde jsme zapečetěni Duchem Svatým, shodně se zaslíbením. V pořádku.

61 Nuže, kdy jsme byli povoláni, abychom byli služebníky Božími? Kdy byl povolán Orman Neville, aby byl služebníkem Božím? Ó, aj! Ohromuje mě to. Řeknu vám to na rovinu. Vezměme si některá místa Písma. Chtěl bych přečíst I. Petrovu 1:20. A ty, Pate, otevři Zjevení 17:8. A já vezmu Zjevení 13. Nuže, chtěli bychom si to teď poslechnout. Chcete se dozvědět, kdy jste byli povoláni Bohem, abyste se stali křesťany? Ó, já to miluji. To je... „Ne samým chlebem bude člověk živ, nýbrž každým slovem pocházejícím z úst Božích.“ V pořádku tedy, bratře Neville, vezmeš I. Petrovu 1:20? Přečti už 1:19 a 1:20. Poslouchejte to. Ó, ano.

Ale drahou krví Krista jakožto beránka bez úhony a poskvrny:

Ten byl vybrán předem, před založením světa, ale zjeven byl až v těchto posledních časech pro vás.

62 Kdy On byl předzvěděn? Před založením světa. Bratře Pate, přečti pro mne Zjevení 17:8.

Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do záhuby. A obyvatelé země, ti, jejichž jména nejsou zapsána v knize života od založení světa, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.

Kdo tedy bude sveden? Kdo bude sveden nábožensky založenou osobou, takovou jakou byl Saul? To bylo prostě tak mazané a tak dokonalé, že by to dokonce svedlo i koho? Samotné -... (shromáždění odpovídá, „-vyvolené“) pokud... („pokud“) by to bylo jen možné. V pořádku, Zjevení 13:8, dovolte, abych vám to přečetl.

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

63 Kdy byla naše jména zapsána do Beránkovy knihy života? Když byl Beránek zabitý před založením světa, když Bůh byl Jahvem, El, Elah, Elohimem, tím jediným sám v Sobě existujícím. Tak jako jeden veliký diamant, On nemohl být někým jiným. Ale uvnitř tohoto diamantu se nacházely Jeho atributy Spasitele; v těch attributech, uvnitř Jeho samotného byl Uzdravitel. Dobrá, ale neexistoval nikdo, kdo by mohl být zachráněn a nikdo, kdo by mohl být uzdraven; ale Jeho atributy to všechno s sebou přinesly. A tak již před založením světa, když On věděl o těch velikých projevech nacházejících se uvnitř Něj, že bude Spasitelem, že přijde a stane se tělem a bude přebývat mezi námi, On věděl, že Jeho zsinlostí budeme uzdraveni. On tedy zabil Beránka ve své knize před založením světa a vepsal vaše jména do této knihy před založením tohoto světa. Ó, ach.

64 Poslechněte si to! Předurčení se ohlíží zpět k předzvědění — mám na mysli vyvolení. Vyvolení se ohlíží zpět k předzvědění a předurčení se dívá k cíli. Nezapomeňte na to. Vyvolení se ohlíží zpět, zde to máte: Byl jsem koukolem. Narodil jsem se v hříchu, byl jsem zformován v nepravosti, přišel na svět a mluvil lež. Naroděn uprostřed hříšníků. Otec a matka, celá moje rodina, to byli hříšníci. Já jsem byl koukolem, ale náhle jsem se stal zrnem pšenice. Jak se to mohlo stát? V čem to bylo? Ve vyvolení. Bůh před založením světa vyvolil tento koukol, aby se stal zrnem pšenice. Nuže, já vím, že jsem zrnem pšenice, protože jsem spasen. Jak to mohu docílit? Podívej se nazpět a zjisti, že On to předurčil před velice dávným časem. Skrze předzvědění viděl, že já Ho budu milovat, a tak dokonal usmíření skrze svého vlastního Syna, abych se skrze Něj mohl stát z koukolu zrnem pšenice. Nuže, a kde se nacházím teď? Jsem spasen, chodím v Boží milosti. A kam se dívá předurčení? K cíli — kam mě On vezme a kam vlastně jdu? Byl jsi tím uchvácen. Zde to máte.

65 Nuže, pokračujme ve čtení ještě kousek dál a potom budeme muset zakrátko skončit.

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří byli svatí... a bezúhonní v lásce.

Podle zaslíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista.

Co udělal? Skrze předzvědění nás předem viděl u vědomí, že byl Spasitelem. Existujícím sám — skrze sebe, nebyli žádní andělé, nebylo nic; pouze Bůh, Elah, Elohim, Ten jediný existující sám skrze sebe, nikdo jiný kromě Něho samotného. Ale v Něm byl Spasitel. Dobrá, ale co měl spasit? Přece nebylo nic ztraceného. U vědomí toho, On věděl, že ten veliký atribut nacházející se v Něm v budoucnu něco vytvoří, co On bude moci zachránit. A pak, když to udělal na základě předzvědění, pohleděl dolů a uviděl každého, který to bude schopen přijmout. A když to tak udělal, řekl: „Nenacházím žádný způsob, abych jej mohl spasit, jak bych to mohl učinit, ledaže sám sestoupím dolů, abych se stal tělem, a vložím hřích člověka na Něj a zemřu za něj, abych se mohl stát Tím, který bude uctíván,“ protože On je Bohem, objektem uctívání.

66 Pak On sestoupil dolů a vzal to na sebe. A když to dělal, dělal to kvůli tomu, aby mohl spasit tebe, který si přeješ být spasen. Chápete, co tím míním? Na základě předzvědění, ten nekonečný Bůh, který znal všechny věci, On viděl Beránka a On toho Beránka zabil před založením světa a vložil tvé jméno do Beránkovy knihy života. Viděl rovněž satanovu proľhanost a to, co on udělá. A tak tam vložil tvé jméno. A řekl, že antikrist bude tak nábožný, tak dobrý, tak jemný chlap, tak proľhaný, tak nábožný muž, že by svedl pokud možno i vyvolené. Ale to je nemožné, protože jejich jména byla předem ustanovena, před založením světa. Skrze vyvolení je vybral a skrze předurčení oni vědí, kam směřují. Zde to máte.

67 Nuže, kdo by o tom mohl zapochybovat? Tohle nám bylo řečeno Pavlem. To jsou Písma psaná Pavlem. To jsou Pavlovy epištoly. Tohle on učil svoji církev — církev umístěna na své pozici před založením světa. Když tě Bůh ve Svých porodních bolestech rodil, aby tě zplodil, On věděl, co uděláš, a tak tě postavil na pozici ve svém vlastním těle, abys byla manželkou v domácnosti nebo zemědělcem nebo kazatelem nebo prorokem, abys byl *tím* nebo tam *tím*. On tě umístil na tvou pozici. A tak, když

jsme opustili Egyptskou zemi česneku, skrze posvěcení a byli jsme vekřtěni do této zaslíbené země... Protože zaslíbením Božím je Duch Svatý. Efezským 4:30 říká: „A nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení.“ Potom Bůh máje předurčenou církev, řekl... Všichni lidé a budou jich milióny krát milióny, oni budou kráčet velice nábožně, ale budou svedeni. Nebudou svedeni pouze ti, kteří dojdou do té zaslíbené země, ti, jejichž jména byla zapsána od založení světa v Beránkově knize života. A ti přijdou do zaslíbené země a budou se z ní těšit.

68 Mnozí lidé se bojí toho, že se budou směšně chovat. Mnozí lidé se bojí toho, že Duch Svatý vás přinutí dělat něco, za co se budete stydět před lidmi. Mnozí lidé se stále bojí, že budou plakat a že je uvidí jejich miláček, jak pláčou nebo maminka nebo váš soused nebo, že vás uvidí váš šéf.

Dovolte mi, abych vám vyprávěl o jednom muži, co se mu jednou přihodilo, než zakončím. Byl jeden muž, který se jmenoval David. A truhla Boží se nacházela dole ve Filistinské zemi a ona se vracela a byla tažena na voze — starý vůl ji táhl, a když David spatřil tuto vracející se truhlu (on měl na sobě malé roucho) a on vyběhl, vyhazoval nohama do vzduchu a vykřikoval a skákal a tancoval. A on, ten Izraelský král! A jeho žena pohlédla z okna a uviděla, jak se nepatřičně chová, a pohrdla jím. Proč? Ona si jistě říkala: „To je idiot! Podívejte se na něj, co tam dělá, jak vyhazuje nohama nahoru do vzduchu a poskakuje kolem dokola a takto se chová. On se musel zbláznit.“ A když se toho večera vrátil, ona řekla asi tato slova: „Ty jsi mi dneska udělal ostudu. Vždyť jsi král, můj manžel, co jsi tam vyváděl, jak ses to choval!“

David řekl: „Zítřka to budu dělat ještě mnohem lépe, než jsem to dělal dnes. Ano, pánové!“ On řekl: „Copak nevíš, že jsem tancoval Hospodinu?“ To byl ten, který přešel na druhou stranu. On se nacházel v zemi zaslíbení, on zavrhl všechnu samolibost a špínu tohoto světa. On se prostě radoval s vědomím, že truhla se vracela do jeho města.

69 Ach, ó, já vám říkám, někteří lidé se bojí přijmout Ducha Svatého, oni se bojí, že by mluvili (v jiných) jazycích. Oni se bojí, že by někdo řekl: „Nuže, to je jeden z těch jazykových mužů.“ Oni se bojí přijít do sboru, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, protože se za tyto věci stydí. Och!

Někdo řekl, že budu muset stáhnout své pásky, protože jsem kázal o křtu ve jménu Ježíše Krista. Já je nestáhnou. Já jich nahrávám ještě více! Je to tak, nahrávám více! To je v Bibli. Jestli se jim nelíbí to, co jsme včera udělali, sledujte, co uděláme zítra! To je ta potřebná věc. Rozumíte? Prostě jít dál. A to nemá konce, protože to je od Pána. To je Bůh.

70 A víte, co udělal Bůh? Bůh pohleděl z nebe a řekl: „Davide, ty jsi muž podle mého srdce.“ David se nestyděl. On byl Hospodinovým služebníkem. On miloval Hospodina. A on byl velice šťastný, oplýval takovou radostí, že vůbec neuvažoval o nějaké lidské prestiži.

Vidíte, jak jsem řekl ve svém ranním kázání, my se častokrát obáváme, že raději chceme... aby nás vyučoval Saul. My si raději přejeme nějakého Saula ze semináře, aby nám objasnil, jak máme plnit své náboženské povinnosti a co musíme dělat. Ale tohle se nachází po druhé straně Jordánu. Na této straně nás vede Duch Svatý. Zde na této straně jste již z břechy venku. Zde se již nestaráte, co si oni myslí. Zde na této straně jste již mrtví a váš život je skrytý v Kristu skrze... a zapečetěn Duchem Svatým. Vy se nestaráte. Vy žijete v Kanaánu. Vy už dokážete snést dobré zrno. Jste novým stvořením v Kristu Ježíši. Směřujete do zaslíbené země.

71 Vzpomínám si, jak jsem tam kdysi stál, bratře Collinsi, asi před třiceti lety, když tato modlitebna ještě nebyla postavena. To bylo malé stanové shromáždění umístěné zde na rohu, moje první shromáždění. Kázal jsem tehdy to samé Evangelium, ty stejné věci: ta nevyzpytatelná Kristova bohatství, vodní křest ve jménu Ježíše Krista, víru, že každé slovo je pravdivé, křest Duchem Svatým, Boží uzdravování Boží mocí, přesně tak, jak to kážu teď. Nikdy jsem se od toho neodchýlil ani o jednu píď. Bůh mi zjevil více těchto věcí tak, jak On je zjevuje a já je přináším pouze dál. On nevzal nic z toho, co bylo; On prostě jenom k těmto věcem přidává víc.

72 Já jsem stál tam dole, když asi pět set lidí stálo na březích a zpívalo: „Na vzbouřeném břehu Jordánu stojím a vrhám svůj toužebný pohled na šťastnou a krásnou Kanaánskou zemi, kde leží mé vlastnictví. Kdy dosáhnu těch léčivých břehů a budu na věky požehnán, když toho dosáhnu a budu v Otcově náručí... odpočinu na věky.“ Když začali tuto píseň zpívat, vzal jsem jednoho chlapce do řeky, abych ho tam pokřtil ve jménu Pána Ježíše. A řekl jsem: „Nebeský Otče, tak jak přináším tohoto chlapce k Tobě na základě jeho vyznání...“ Já sám jsem byl pouhým chlapcem. Mám z této události doma fotografie. Řekl jsem: „Zatímco já ho křtím vodou, Pane, na základě jeho vyznání ve jméno Ježíše Krista, Syna Božího, Ty ho naplň Duchem Svatým.“ A asi v této době něco začalo vířit a tento vír sestupoval dolů; ta jasná Jitřní hvězda se tam zastavila. Tam stálo to světlo, které vidíte na fotografii. Tam se to zastavilo.

73 Ta zpráva obletěla celý svět, až nahoru do Kanady a kolem dokola. Oni říkali: „Mystické světlo se ukazuje nad místním baptistickým kazatelem, když křtí.“

Před několika dny mě přišel navštívit dr. Lamsa; on o těch věcech nebyl vůbec informován a přinesl mi takový obrázek, který má bratr teď u sebe. Máš ten obrázek? Máš u sebe tu Bibli, která tam ležela, je to ve tvé knize? V pořádku. To byla fotografie starodávného židovského symbolu Boha, přesně takového, jaký existoval za Jobových dnů, ještě předtím, než byla napsána Bible. Bůh ve svých třech atributech, ne jako tři bohové — jeden Bůh ve třech atributech — Otec, Syn a Duch Svátý, tři úřady, ve kterých Bůh působil. Ne tři bohové; nýbrž tři atributy. A tam to bylo.

74 Když tento význačný muž, dr. Lamsa, překladatel Lamsovy Bible, když on toho rána řekl... když jsem mu to vyprávěl, zeptal jsem se ho: „Co je to za znak?“

On řekl: „To je starodávný hebrejský znak Boha. Bůh, jeden Bůh ve třech atributech.“

Zeptal jsem se: „Takový, jako Otec, Syn a Duch Svátý?“

On se pozastavil, položil svůj šálek s kávou a podíval se na mě. (Gene, mám tušení, že vy jste tam byli, Leo.) On řekl: „Ty tomu tak věříš?“

Odpověděl jsem: „Z celého svého srdce.“

On řekl: „Včera večer, když jsem stál ve tvém shromáždění, bratře Branham a sledoval jsem to rozpoznávání, nikdy předtím jsem takovou věc v Americe nebo ve své zemi neviděl.“ On řekl: „Tito Američané, oni ani neví, co to je Bible. Oni znají pouze své denominace. Oni nevědí, na čem stojí.“ On řekl: „Oni prostě nevědí nic.“ On řekl: „Ale když jsem tam stál včera večer, řekl jsem... (Nuže, řekl jsem, Gene, říkám ti s naprostou úctou a láskou.)“ On řekl: „Řekl jsem si, ‚to musí být prorok.‘ Ale když teď vidím, že věříš, že Otec, Syn a Duch Svátý, že to nejsou tři bohové, nýbrž tři atributy, pak jistě vím, že jsi Božím prorokem, jinak by ti to takovým způsobem nebylo zjeveno.“ On řekl: „To je dokonalý znak.“ Řekl: „Já jsem nikdy...“ Řekl: „Nepatříš náhodou k Jednotářům?“

75 Odpověděl jsem: „Nikoliv, pane. Nejsem Jednotář. Já věřím v Boha, všemohoucího Boha a ve tři atributy, které jsou Jeho třemi úřady, ve kterých tento jediný Bůh přebývá.“

On řekl: „Budiž požehnáno tvé srdce!“ On řekl: „Jednoho dne bude na zemi za tuto věc prolita tvá krev,“ ale řekl, „proroci vždycky umírají pro svou věc.“

Řekl jsem: „Nechť se tedy stane, bude-li to libo mému Pánu.“ To je překlad Lamsovy Bible.

76 Ó, to je tak pravdivé. Kolikrát jsem to opakoval této církvi, jak Samuel předtím než vybral Saula, řekl... Předtím než odejdeš a připojíš se k nějaké denominaci a necháš se úplně svázat nějakým druhem náboženství, proč se nenecháš v této věci vést Duchem Svátým? Proč nepřijmeš Boha za svého vůdce a nedovolíš Mu, aby ti poželal, a nezapomeneš na svou denominaci? Nuže, já tím nechci říct, že nemáte náležitě k žádné denominační církvi. Můžete patřit, ke kterékoliv chcete. To záleží na vás. Ale říkám ti to jako jednotlivci, dovol Duchu Svátému, aby tě vedl. Čtěte Bibli. A dělejte to, co vám Bible říká, číňte to. Bůh vám žehnej.

77 A nyní, už dlouho jsem čekal. Jsem zvědav, jestli je tu někdo, kdo by si přál projít modlitební řadou, abychom se za něj modlili. Pokud ano, zvedněte své ruce. Pouze jedna, dvě, tři osoby. V pořádku. Pojdte sem a postavte se tady, pokud to chcete právě teď v této chvíli, a budeme se modlit. A pak... Nechci, abyste již odcházeli. Chtěl bych zde něco oficiálně udělat, krátce předtím než skončíme.

78 Kdo z vás rád studuje knihu ke Galatským? Nebo, mínil jsem Efezským. Nuže, ve středu večer bychom se rádi dostali k této pečeti. A v následující neděli ráno budeme pokračovat o umístění církve na pozici. Ó, a když, snad se k tomu dostaneme již tuto nadcházející středu večer; a pro vás zde lidé z Jeffersonville: Umístění církve na pozici, kam patří, každého jednoho tak, jak jsme byli povoláni adopcí. Bůh nás přijal adopcí do synovství. My jsme syny díky narození, adoptovanými a postavenými na pozici Duchem Svátým. Podívejte! Oni všichni byli Hebrejci, oni všichni přešli na druhou stranu řeky, ale Jozue rozdělil tuto zem a dal každému jednomu část země podle toho, jak to bylo vyřčeno jeho maminkou při narození, kde jí to bylo sděleno Duchem Svátým.

79 A podívejte se na Jákoba, když umíral, ten slepý prorok. Jak si natáhl nohy na lůžko a řekl: „Pojdte sem, synové Jakobovi a já vám řeknu, kde se budete nacházet v tom posledním dnu.“ Sláva! Och, já vím, že to může připadat podivné, stejně tak lidé můžou připadat podivní, ale, ó, kdybyste jen poznali tu jistotu, ten plamen v srdci. „Pojdte sem a já vám řeknu, kde se budete nacházet v tom posledním dnu.“ A já mohu vzít to samé místo Písma a mohu vzít mapu té země, kde se Židé usadili v dnešní době a dokázat vám, že se nacházejí přesně na tom samém místě, jak jim to předpověděl Jákob, že by měli v tom posledním dnu být. Oni tam nikdy nebyli, dokud se nezačali vracet... počínaje sedmým květnem 1946, onoho večera se mi tam zjevil anděl Páně a řekl mi ohledně toho pověření. A mohu vám ukázat, že když se vrátili do této nové země, přišli přesně do toho místa, o kterém jim Jákob řekl, že se tam budou nacházet. A oni tam jsou usazeni dnes. Ó, ó, ach, ó, aj! Jsme o jeden den blíž domova, a to je vše.

80 Drazí lidé, kteří jste nemocní, jinak byste nestáli na tomto místě. Já jsem vaším bratrem. Mám Boží pověření, abych se modlil za nemocné. Ne, že bych... že bych měl moc uzdravovat. Nikoliv. Ale mám moc modlitby. A dnes ráno jsem řekl, že David neměl nic kromě malého praku a on řekl: „Vím, co udělám, když Boží moc na tom spočine.“ Rozumíte? Já mám pouze malou modlitbu, kterou mohu za vás obětovat a moje ruce, které mohu na vás vložit, ale já vím, co vykoná víra v Boha. Ona to udělala pro jiné, ona to udělá i pro vás. A vy teď věřte, zatímco budete přistupovat trochu blíž k tomuto místu.

81 Uvažuji, jestli teď nemám poprosit mého bratra, aby sem přišel a pomazal je olejem, aby to bylo účinnější. Uděláš to, bratře Neville? A poprosím shromáždění, zda by nesklonilo hlavy k modlitbě.

Nuže, vzpomeňte si, jak jsem byl minulý týden nemocen z toho ricinového oleje; dal bych všechno za to, aby někdo přišel a vložil na mě ruce. Kdybych měl někoho, kdo by mohl přijít, koho Bůh požehnal a podpořil, já bych si toho tak vážil. Vy to teď všichni pociťujete tak, jak jsem to pociťoval tehdy já. Vy to teď pociťujete tak, jak já bych to rád pociťoval, kdyby někdo přišel a udělal to pro mne. Nedej Bože, abych se někdy vyhýbal své povinnosti. Dovol mi vždy, ač jsem znaven, ač jsem již vyčerpán, i když sotva hýbu nohama, dovol mi jít, protože se určitě setkám s každým jedním z vás, znovu v té zemi na druhé straně.

82 Pak vy, staré ženy, staří muži, shrbení, s prošedivělými, vypadávajícími vlasy, kteří se rozpadáte na kusy jako růže, která rozevřela své poupě a teď ztrácí okvětní lístky, které padají na zem. I vy se rozpadáte na kusy, že ano? Je to tak. A jediná věc, proč chcete zůstat pohromadě je, abyste vyzařovali Boží slávu. A tak, když se vás zmocnil nepřítel a doběhl vás, já vycházím proti němu s Božím prakem, s vírou, s darem, který mi dal Bůh. A hle, zde je to, co jsem řekl, abyste tomu tak mohli porozumět. Řekl jsem: „Kdyby sem přišel Petr nebo některý z nich.“ Neříkejte to... nemusíte se za mě modlit. Pouze přijďte takto a řekněte, jak bylo řečeno té ženě: „Jsi sestra ta-a-ta?“ (Jak se jmenuješ? Sestra Howardová.) Říkám: „Ty jsi sestra Howardová. Ty jsi věřící, sestro Howardová? Věříš... jsi věřící. Tedy, podívej se, máš právo ke všem požehnáním vykoupení.“ A já bych řekl: „Sestro Howardová, všechno bude v pořádku, můžeš odejít.“ Ó, jak... řekl jsem: „Kdybych zakřičel, já bych volal.“ Řekl bych: „Pane, to tak musí být. To tak prostě musí být.“

A já si pomyslel: „Co když lidé uvažují stejným způsobem, když přicházím, abych se za ně modlil?“ Co to tedy je... Vidíte, co tím míním?

83 A mnohokrát jsem stál, bral jsem lidi a říkal: „Ó, vzácná sestro, uvěříš tomu? Och, budeš tomu věřit? Pane, ó, Bože, dej, aby tomu věřili. Udělej, aby tomu uvěřili. Och, prosím, přijmete to nyní?“ To není to. Já jsem od toho odstoupil. Já jsem od toho upustil.

Já prostě říkám: „Sestro Howardová, jsi věřící?“

„Ano, jsem.“

„V pořádku, sestro Howardová, pokud jsi věřící, pak jsi dědicem všeho, co má Bůh.“ Uchopím ji za ruku. Vidíte, já tomu věřím. Kontaktuji se se sestrou Howardovou vložím svých rukou na ni. Ježíš nikdy neřekl: „Modlete se za ně“; On pouze řekl, vkládejte na ně ruce. Je to tak. A pak ona obdrží uzdravení. Ona může říci: „Všechno bude v pořádku.“ Sestro Howardová, jdi tedy domů. Všechno bude v pořádku. Bůh ti požehnej.

84 Ty jsi sestra...? Sestra Hamptonová, ty jsi věřící, že ano? Ty jsi dědicem všeho, co On má. Bůh buď s tebou sestro Hamptonová, jdi ve víře, ty můžeš jít domů a být nyní zdráva. Ježíš Kristus tě uzdravil. Amen. Ty jsi sestra... Slaughterová. Bratře Jacku... Ty jsi ta žena, za kterou jsme se modlili onehdy tam v té nemocnici. Ty jsi tedy potom věřící, sestro Slaughterová. A dědicem všeho toho, co máme. Sestro Slaughterová, přijmi to, zač prosíš a uzdrav se. Nechť ti to je Bohem dáno. Bratře Gene, věříš, že tě Bůh uzdraví? Nechť ti Pán Bůh dá, Gene, přesně to, zač prosíš.

Nyní vím, kdo jsi. V pořádku. Ty jsi evangelistkou, sestro. Já tě znám. A to je zde tvůj manžel, to je ten, za kterého jsem se onehdy modlil po telefonu. Vždycky na to budu pamatovat. On nemohl přijít do shromáždění v Tulse. Přišel do shromáždění a Pán ho uzdravil a poslal ho do shromáždění. Ty zde stojíš v zastoupení pro někoho jiného, je to velice křesťanský postoj, sestro. Podívej, On byl také v zastoupení pro nás všechny a zaujal naše místo. Ty jsi věřící a máš právo na všechno, co Bůh zaslíbil. Já jsem Jeho služebníkem a skrze jméno Ježíše Krista ti dávám to, zač prosíš...?...

85 Pojd', bratře Bille, Bůh ti požehnej. On byl pro tebe opravdu dobrý. Ty jsi věřící, vím, že jím jsi. A já věřím, že Bůh ti dá všechno, zač Ho poprosíš, protože jsi věřící. A jakožto Jeho služebníkem pro vás, můj bratře, ve jménu Ježíše Krista ti dávám žádost tvého srdce. Ted' jdi a přijmi to. Bůh ti žehnej.

Sestro Bruceová, já tě znám. Ta obyčejná ošetřovatelka opatrovala mne i vás. Ona měla ve zvyku přicházet do motelu J, J, Twin J. nebo tak nějak, ty přicházíš v zastoupení jiných. A jakou máš potřebu, za kterou máme poprosit Otce? Dnes večer pro tebe... Tedy, nepřítel tě dostal mimo dosah lékařské pomoci, ale já jdu proti němu s prakem a ve jménu Ježíše Krista, mířím tím prakem na šípy, do těch

ledvinových kamenů, které se dostaly do ledvin a zablokovaly jejich činnost a přivádím tě zpět...?... (Vidíte?), nuže a žehnám ti skrze Ježíše Krista. Amen.

86 a...?... jméno našeho Otce, pane. Jsi věřící? Máš bolesti v boku, dole a na levé straně... Věříš, pane, že Bůh to dá? To je Jeho služebník. Pane, tato ruka možná odpracovala mnoho těžkých pracovních dnů a on sem přišel za jistým účelem, aby bylo něco učiněno, dej mu prosbu jeho srdce, Otče, zatímco se modlím v Ježíšově jménu, abys to učinil. Amen. Nepochybuji o tom. Ty bolesti se zastaví a od zdola už na to nebudeš trpět. Budeš v pořádku. Bůh ti žehnej, bratře...?...

Ty jsi věřící, že ano? Jsi věřící. Jsi tedy dědicem všech těchto zaslíbení. Díky Ti Otče, já přivádím tuto moji sestru do řady...?... do samého středu terče a osvobozuji ji z tohoto nepřítelova sevření, ve jménu Ježíše Krista, amen. Je to přesně tak, jak se to stane.

Ty nechceš operaci. Ó, Pane zatímco tato mladá žena zde stojí, ona je ještě v rozkvětu svého mládí, já se za ni modlím, aby ta plíce, která by musela být odňata a ona by zůstala shrbená do konce svého života. Ty jsi naším Otcem a já mířím ohněm modlitby přímo na ni, Pane, přímo na tuto plíci. Posílám tuto modlitbu ve jménu Ježíše Krista. Ať se stane jako...?... ve jménu Ježíše Krista...?... Amen.

87 b Jsi křesťanka, sestro Dirdová...?... s hlavou odvrácenou ode mne... Ty jsi věřící a dědičkou všech Božích zaslíbení, sestro Dirdová. Pane, já Ti ji předkládám pomocí toho praku, který jsi mi dal. Tak jak jsi dal prak Davidovi, aby hlídal ovce svého otce; a když přišel nepřítel a chtěl se zmocnit nějaké ovce, on se nebál. On prostě sáhl po tomto malém praku a běžel za těmi lvy a medvědy a přivedl tuto ovci zpět. Toto je modlitba víry. Ty jsi mi řekl, že jestli přimějí lidi, aby věřili, a budu upřímný... přináším sestru Dirdovou zpět tohoto večera. Vytrhl jsem ji z rukou nepřítel, ona je Tvou ovčí. Já ji přináším zpět, do Otcova ovčince, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Sestra Loweová, vysoký krevní tlak... a ty jsi věřící, že ano (?), sestro Loweová. Jsi dědičkou všech těchto zaslíbení? Potom, Bože, Otče, mířím tuto modlitbu dnes večer, jako z Božího praku, na tento vysoký krevní tlak sestry Loweové. Nechtě na podruhé, když bude její krevní tlak změřen lékařem, ať se na ni podívá a řekne: „Teď je to v normálu.“ A ona bude vědět, kdo to udělal. Ve jménu Ježíše Krista jí to dávám, amen.

88 Ano, tak velice bych si přál, aby můj tatínek tu mohl být dnes večer, abych se mohl za něj právě teď modlit. A udělám to i pro tvého *tatínka*. Chápu to.

Nebeský Otče, ten muž, který zplodil tohoto chlapce, a on se dnešního večera díky němu nachází zde na zemi. A jeho vlastní syn si žádá, aby jeho otec byl přiveden zpět a opustil ten veliký svět hříchu, z alkoholismu. Ó, Pane, já posílám tuto modlitbu spolu s vírou a mocí a se vším, co mohu vystřelit tím malým kamínkem, ve jménu Pána Ježíše, střílím na ďábla, který způsobil, že...?... jednou...?... a ať on přijde bezpečně do ovčince v Ježíšově jménu, amen. Amen.

I ty máš také touhu? Chceš vstoupit do této země, kde se nacházejí všechna zaslíbení? Nyní, Pane, ten chlapec se nachází na druhé straně řeky, on se utábořil na druhé straně Jordánu, který je rozvodněn a nemá žádnou možnost, jak by přešel, jestli Ty pro něj neotevřeš cestu, jakou jsi udělal pro Jozueho a pro Izrael. A Otče, prosím Tě, jako Tvůj služebník, dovol našemu vzácnému bratru, ó Bože, dovol mu vejít do zaslíbené země, do toho zaslíbení, které je na druhé straně, jak jsem byl já přenesen onoho večera... Dej mi to privilegium, abych ho mohl uchopit a obejmout svou paží v té druhé zemi a říct: „Moji vzácní bratři,“ udělal to, Pane. Dej, aby přijal zaslíbení Boží, Duchu Svatého, amen.

89 Ó, Pane, to je můj vzácný bratr. Tato ruka byla ke mně tak laskavá, ona se za mě stavěla nespočetné hodiny. On věří a má víru. A teď se ho nepřítel snaží dostat, mého přítele, cukr... A on si myslí, že může uchopit toho chlapce, ale já jdu za ním, jdu, abych přivedl zpět to, co Ti patří, Pane. A střílím kámen, tou přesně namířenou vírou, ve jménu Ježíše Krista a shledávám, že cukrovka, kterou má...?... přived' zpět svou ovečku do ovčince, Otče, v Ježíšově jménu, amen.

Žláza... Ó, Pane, ale naše sestra ví, že tato nadváha je, jak říkají lékaři, je věcí, která zabíjí. Každý kilogram nadváhy nás stojí jeden rok života, podle tabulky pojišťovny. A ona chce žít ke cti a slávě Boží. A není žádný lékař, který by to byl schopen udělat, Otče, Bože, pouze Tvá ruka. A sestra Bellová je velice věrná, ona byla laskavá a ohleduplná...?... Ona procházela mnohými hlubokými zkouškami, já jdu za ní dnes večer, Pane. Jdu čelit tam tomu nepříteli, mířím s naprostou přesností, jak jsem to jen schopen udělat, ve jménu Ježíše Krista a vrhám ten kámen víry po nepříteli, který se jí zmocnil. A ať on je jím rozdrčen. Ať od ní uteče a ať je uschnout k uzdravení a přivedena do stínu zelených pastvin a k tichým vodám skrze Ježíše Krista, amen. Jistě se to stane, sestro Bellová. Prostě o tom nepochybuji.

90 Sestra Spencerová (Nějaká sestra vydává svědectví) Já určitě sestro...?... Bůh ti žehnej. Amen...?... Ti milé spasení...?... Ano, pánové, já o tom všem vím. Všichni si to nárokuje, sestro Spencerová a víme, jak ona a bratr Jesse procházejí skrze...?... zda přicházet zde do sboru. Když přejdu na druhou stranu, oni se nebudou takhle šourat, oni budou mladí. Ó, bratře Jesse...?... všechno, víte, jak právě —

právě přejít tu malou...?... tam daleko, změníš se na to milé, mladé děvče a bratr Jesse opět na mladého chlapce. Bůh vám to zaslíbil.

Nuže, pohleď. Chtěl bych tě jen trochu poučit, jelikož shledávám, že ty jsi tím posledním. Chtěl bych... protože vím, že je to tvůj malý syn Charlie. Ty si přeješ, abychom se modlili...?...

91 Chtěl bych říci tuto jednu věc. Četli jste už někdy v Písmu, kde o tom říká Bible? Pavel řekl římskému setníkovi, (slyšíte mě všichni dobře?) řekl tomu Římanovi, když on vytasil svůj meč, aby se zabil, ve Filipis, když byl ve vězení: „A náhle nastalo tak veliké zemětřesení, že zatřáslо vězením. Oni řekli: ‚Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům.‘“ Už jste o tom slyšeli? „Ty a tvůj dům...“

Nuže, podívejte se. Jestliže máte dostatek víry pro spasení sebe sama, nemůžete mít dostatek víry i pro vaše dítě? Bůh nějakým způsobem...?... A Pane, modlím se za sestru Spencerovou a za bratra Spencera tohoto večera, za to dítě, za ně a jejich děti, aby všichni byli v té slavné, šťastné zemi, kde už více nebudou nemoci a stáří, kde nebude ani žal ani zklamání, a celý tento krátký život, když povadne do noční mury, on pomine. Ať to přijmou a všechny jejich děti a její manžel a všichni milovaní a také všichni, kdo ji milují a všichni koho ona miluje, ať tam jsou s ní, v Ježíšově jménu. Bůh ti požehnej, sestro. Osmdesát dva let, ty jsi již vyčerpaná...?... Stejně tak, jak se rozpadá tento svět, sestro Spencerová.

92 Dobrá, teď jste již všichni připraveni, abyste si šli odpočinout. Vidíte...?... po celou dobu...?... jen uchovejte vaši víru v Něho...?... když překročíte na...?... A tak jistě jak to, že stojím zde na tomto...?... tohoto večera, sestro Spencerová, Jeho milostí, já se uvidím s tebou a s Jessem tam v dáli na druhé straně hranice, kde budete mladí a svobodní. Budete všichni běhat a hlasitě volat: „Můj bratře, můj bratře,“ já se s tebou setkám.

To jsou její nervy. Otče, Bože, ta dívka se zhroutila a ona musí docílit...?... jak jenom...?... co překáží, ale já jdu dnes večer za ní, přicházím k Tobě, Otče, přicházím a prosím, abys namířil tu střelu, kterou vystřelím, kéž by byla přesně namířena, přesně do středu nitkového kříže [Poznámka 6: Angl. V nebeských místech], na jeho...?... Ať tato modlitba ve jménu Ježíše Krista udeří tu nervozitu a rozdrťí ji na kusy a přivede tuto ovci zpět na Boží pastvu. Amen. To musí být právě teď, miláčku...?... Bože nebes, dej, aby jejich šest dětí, pro které si žádá spasení... Ona slyšela to svědectví bratra Daltona, jeho milovaných dcer. Ona si žádá svých šest dětí, Otče. Nechtějí je má. Ať se s ní setkají tam v té zemi, kde není žádná noc, kde jsou bezpečně chráněni, a ve skrýši skrze krev Ježíše Krista, amen. Ať se ti to dostane, sestro. Modlím se za to.

93 Já věřím... Zde není téměř žádná pomoc: Oni mu dávají nějakou látku, která vypadá — něco jako aceton, to je... oni tomu říkají *kortison* a ono to zabijí vaše myšlenkové pochody a ničí tvoji krev tak...?... ale to... vidíte, že ta artritida je jako lev, která se zmocní ovce a snaží se ji odtáhnout pryč. Nuže, a co způsobí prak? Ó, aj! Veliký řvoucí lev s ovečkou. A on si rád pochutná na ovci, a tak se snaží tuto ovci odtáhnout. Ale David vzal prak a pustil se za ním. Vidíte? Teď sledujte. On měl pět kamenů. V-í-r-a! Jeho prak byl v této ruce: J-e-ž-í-š. On je smrtelným zásahem. Něco se musí stát. Pojdme, jděme za touto artritidou dnes večer s modlitbou a ať ti to Bůh dá.

Ona chce být pokřtěna ve jménu... Přeješ si, aby ona byla pokřtěna...?... Děkuji, sestro, ne proto, že by to bylo tímto způsobem, protože to je ta cesta...?... to není protože... Nuže, kdyby v Bibli bylo řečeno na Otce, Syna a Duchu Svatého, pak bych tomu věřil a přidržel bych se toho. Vidíš? Nechci být někým odlišným, já — já, já bych si přál...?... já bych nechtěl, budu se z toho zodpovídat. Vidíte? A proto musím tyto věci mluvit ve shodě s tím, jak to je řečeno zde. Ne, abych se odlišoval, ale abych byl upřímný.

94 Nyní, Otče, my jdeme za jejími milovanými. Ona má artritidu a rovněž si přeje být pokřtěna zde ve jménu Pána Ježíše Krista, protože to je vchod, který otevírá tuto bránu. To je právě to místo, kde Jozue otevřel jedinou cestu, kterou mohli projít do zaslíbené země. Tam nebyla otevřena dvě nebo tři místa, pouze jedno.

Petr o Letnicích, když byla církev poprvé inaugurována [Poznámka 7: Uvádět slavnostně v úřad, pověření; (Slovník spis. Češtiny.)], otevřel cestu. On řekl: „Dělejte pokání a ať se každý jeden z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista“ a oni se nikdy neodchýlili od této cesty. Každý jeden jí procházel do zaslíbené země. A někteří z nich, kteří se pokoušeli projít na druhou stranu nějakým jiným brodem, Pavel jim řekl: „Jak jste byli pokřtěni? Na kterém místě jste se pokoušeli dostat na druhou stranu?“ A oni řekli: „Tam, kde to viděl Jan.“ On řekl: „Dobrá, Jan poukázal pouze k tomuto času a k tomuto místu.“ A když to uslyšeli, byli pokřtěni ve správném brodu a pak přešli na druhou stranu do...?... duchovního života. Dej to naší sestře a jejím milovaným ve jménu Ježíše Krista. Amen.

95 Bratr Lyle, ó,... ano...?... to a vidění, které On dal...?... Ač to je již za námi, Bůh ti žehnej. Bratře, ty jsi teď na cestě do zaslíbené země...?...

Kolik z vás si vzpomíná, jak předtím, než mi bylo dáno potvrzení do této služby, jak jsme byli spolu s

tímto mužem jednoho dne rybařit na jezeru? A já jsem chytil malé rybky a Duch Svatý na mě sestoupil. Tam byl... Tam byl velký muž, on byl svědkem Jehovovým. Jeho bratr je někde zde, Banks Woods. On je někde zde, je to můj soused. To je Lyle. A tito lidé byli svědkové Jehovovi. A oni řekli, když jsme jednou rybařili, poté, když se tento chlapec obrátil, řekl jsem mu něco, co v jeho životě mělo určitý význam a všechno, co se stalo a co s tím souviselo, o čem mi on vyprávěl a co bylo z jeho života odstraněno. Je to tak. Sláva Pánu. To je naprostá pravda. Jeho otec byl tím, který předčítal. Je tady uvnitř v budově? A on se svou manželkou byli pokřtěni a vydali svědectví o jménu Ježíše Krista, zde v tomto bazénu. A tento muž seděl za ním, moji bratři.

96 Banksi, kde jsi? Jsi zde uvnitř? Je tam v rohu vzadu. Ano. My jsme rybařili. A bratr, můj malý chlapec zabil... Myslel jsem si, že zabil před několika dny koťe. Stará kočka měla hromádku koťat a on jedno vzal a pustil na zem, a já jsem si pomyslel... řekl jsem: „Pán se chystá vzbudit z mrtvých život nějakého malého stvoření,“ to bylo den předtím. Souhlasí to Lyle? My jsme tam stáli v tom chladném počasí a já jsem řekl: „Tak praví Pán.“

A lovili jsme celou noc a nechytli jsme nic. Na druhý den ráno jsme znovu rybařili v takové malé zátoce a chytli jsme střevli, je to taková maličká rybka. A bratr Lyle používal takový dlouhý prut a on dovolil té malinké střevli spolknout veliký háček, který měl na udici. A když ho vytahoval, ona ho celý spolkla a tento veliký háček se nacházel v břiše té malinké rybky. A když ho vytáhl, tak vytrhnul z té malinké rybky vnitřnosti a všechno ostatní; aby dostal ten háček, on to prostě vytrhl, protože tento velký háček se zachytil ve vnitřnostech této rybky. A když to udělal, hodil tu ryбку do vody, ona se několikrát zachvěla, čtyřikrát či pětkrát a bylo po ní. Protože její vnitřnosti a žábra byl vyvrženy z jejích úst. A ona plula asi půl hodiny na hladině, až ji proud odnesl do křoví.

97 A já jsem tam seděl a chytil ryby; najednou sestoupil Duch Svatý, On řekl: „Promluv k této rybce.“ Řekl jsem: „Malá rybko, Ježíš Kristus ti znovu vrací tvůj život.“ A ta malinká rybka, která ležela mrtvá na vodě, se otočila do správné polohy a najednou „prsk,“ a odplouvala, jak rychle jen mohla.

Bratr Lyle, bratr Wood, oni jsou zde přítomní. Bratr Lyle řekl: „Bratře Branhame, to bylo kvůli mně, protože já jsem řekl této malé...?... řekl, „neměl jsem“...?... on řekl, že když vytáhl její vnitřnosti a hodil ji tam, řekl: „Spolkla jsi svoje poslední malá děvenko,“ něco takového. Odhodil ji a řekl: „To jsem myslel; to bylo kvůli mně.“ Odpověděl jsem mu: „Ne, bratře Lyle, to nebylo kvůli tomu.“

Bratr Banks, který byl vzadu, řekl: „Kolik lidí v tomto světě, kolik tisíců, by si přálo stát tam, kde jsme právě stáli a uvidět tuto Boží moc, jak sestoupila a předvedla něco takového.“ Jinými slovy: On je jako... Tuším, že všichni jsme pocítili to, co pocítil Petr: „Je nám tu dobře, postavme tu tři stánky.“ Je to tak.

98 Nuže, bratře Lyle, ty jsi teď pomazán Duchem Svatým, opustil jsi Egypt, tu zemi hrnců s česnekem a špínu tohoto světa jsi zanechal za sebou. Teď stojíš na břehu Jordánu, po druhé straně; ať tě Bůh převede.

Všemohoucí Bože, on se zde nachází, jako Tvoje trofej. On by se určitě nacházel v hrozném zmatku, Pane, ale moje srdce šlo za ním, naše modlitby zasáhly ten velice mrazivý závan z hlubin, protože to, co jej drželo, jej teď opustilo. Bylo to rozbito a on teď přichází k Jordánu. Převeď ho do zaslíbené země, Pane a zapečeť ho mezi tento lid, který v onom slavném dni, když se setkáme tam v dálce, ať pocítím to teplo jeho ramen s výkřikem: „Můj vzácný bratře.“ A já vím...?... Přiveď Bankse spolu s ním, Pane, uděláš to? Tatínka, maminka a všechny ostatní, sestru, a celou tuto velikou rodinu. Dej, abychom se setkali tam nahoře, Pane a nechť každý jeden z nich je naplněn Duchem Svatým, prosím o to v Ježíšově jménu, amen. Bratře, ty to obdržíš. Bůh ti žehnej, bratře. Ano, bratře...?...

99 Někdo umírá, víme to z dálkového meziměstského telefonátu, přenechám tuto bohoslužbu, bratrovi Neville, zatímco...?... (Bratr Neville, promlouvá a vede shromáždění k závěrečné modlitbě. Bratr Branham se vrací za kazatelnu a mluví.)

Nějaký mladý kazatel padl mrtev za kazatelnou...?... a tak jsme poslali kámen víry...?... dej v tento večer...?... Byl to vzácný muž a tak posílám za ním svoji modlitbu ve jménu Ježíše Krista...?... To byla hodina, ve které jeho puls...?... ustal...?... jeho puls...?... jeho oči zapadly hluboko do očních důlků...?... On se zhroutil na kazatelnou...?... Je to stále otevřeno? Můžete mi ještě věnovat pozornost...?... Mladý evangelista, kazatel, zde v Indianě, on kázal a padl mrtev za kazatelnou asi před hodinou; když kázal, přepadl dopředu a zemřel na kazatelně, význačný evangelista, on kázal zde v Indianě. Pastor právě přišel a volal mě. On zemřel při kázání pod pomazáním Ducha Svatého. Převrátil se dopředu, jeho oči se převrátily, jeho dýchání bylo přerušeno, prohlásili jej za mrtvého, ležel mrtvý asi hodinu. A něco jim řeklo, aby zavolali sem do sboru a poprosili mě, abych se modlil. Tak jsem vyslal modlitbu, abych ho přivedl zpět ve jménu Ježíše Krista. Sjednoťte se teď se mnou ve víře, abychom neminuli terč, nýbrž...?... přivedli ho zpět. Děkuji vám. Bůh buď s (prázdné místo na pásku) vámi dokud se znovu neuvidíme ve středu večer. A vy lidé z George a okolí, nashledanou. Bůh buď s vámi, bratře pastore... (bratr Branham promlouvá a modlí se za jiné) ... A já přináším tuto...?... ve jménu Ježíše Krista, amen...?... (následující slova jsou

nesrozumitelná). To už byli všichni...?... (bratr Branham se zdraví s lidmi). Děkuji za tento lístek. Jsem rád, že jsem tě mohl potkat a že jsi zde mohl být...?... jsem tolik rád, že jsem tě...?... ó, je to v pořádku? (Nesrozumitelná slova.)...?... Jsem tak rád, že tě vidím. Jak se máš? Jak se má tvůj bratr? Ano, já... co říkáš? To je skvělé, nádherné. Nuže, oni mají nějaké speciální, zvláštní místo...?... Byl jsi zde dnes ráno...? ... Dobrá. Měl jsem z toho požitek, to je opravdu dobrá, sestra...?... Bůh ti žehnej a tvému muži, a tvým malým dětem. Nashledanou, miláčku. Bůh ti žehnej, miláčku. Děkuji, pane. Děkuji. Těším se, že jste zde byli. Měl jsem požitek, že jsem mohl být s vámi a uctívat spolu s vámi...?...

www.messagehub.info

Kázání

Williamama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7